

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/76/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115204465
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8115204465.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31575951, p r o t i žalovanej: S. U., W.. XX.XX.XXXX, F. Q. XX, o zaplatenie 1826,46 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1.159,70 eur s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne od 12.2.2015 do zaplatenia a je tiež povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 28,47 Eur, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 25.2.2015 sa domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 1826,46 Eur, úroku vo výške 82,71 eur, úroku z omeškania vo výške 0,95Eur, zmluvného úroku 12,9% ročne zo sumy 1.826,46 eur od 12.2.2015 do zaplatenia a úroku z omeškania z tej istej sumy vo výške 5% ročne ako aj z nezaplatených úrokov vo výške 82,71 eur, taktiež od 12.2.2015 do zaplatenia. Nárok uplatnil z úverovej zmluvy zo dňa 25.2.2013, pričom poukázal na to, že žalovaný si svoje zmluvné povinnosti nesplnil a preto došlo k zosplatneniu úveru listom zo dňa 11.2.2015.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, aj keď táto mu bola doručená ešte dňa 6.3.2015. Taktiež sa nedostavil bez ospravedlnenia na pojednávanie konané dňa 11.9.2015, hoci predvolanie mu bolo doručené do vlastných rúk dňa 21.6.2015, súd preto s použitím § 101 ods. 2 O.s.p. konal a rozhodol v jeho neprítomnosti ako aj neprítomnosti žalobcu, ktorý však svoju neúčasť ospravedlnil a súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie výpisom z účtu žalovaného, úverovou zmluvou zo dňa 25.2.2013, výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 20.1.2015, všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu, prehľadom o úhradách a zistil tento skutkový stav:

Účastníci uzavreli dňa 25.2.2013 úverovú zmluvu, ktorou žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.000 Eur s úrokovou sadzbou 12,9% p.a. V zmluve bol dohodnutý poplatok za správu úverového účtu 1,99 Eur mesačne a výška anuitnej splátky 29,90 Eur. Stanovená bola splatnosť prvej splátky 20.3.2013 a poslednej 20.2.2023. Celkove mal žalovaný uhradiť 120 splátok a celkovo mal zaplatiť žalobcovi 3.826,80 Eur. V zmluve je uvedené aj RPMN vo výške 15,8% a priemerné RPMN vo výške 18,86 %.

Následky porušenia zmluvných povinností boli dohodnuté v bode 4 a to konkrétne v bode 4.1 tak, že ak klient nezaplatí anuitnú splátku včas, banka má právo na úrok z omeškania vo výške 5% p.a. z nesplatennej anuitnej splátky až do jej zaplatenia.

V bode 4.2 sa konštatuje, že ak klient poruší alebo nesplní akýkoľvek záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy vzniknutý kedykoľvek počas jej trvania vrátane omeškania v zmysle predchádzajúceho bodu 4.1 banka je oprávnená žiadať predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom.

Podľa prehľadu o úhradách, žalovaný uhradil poslednú splátku vo výške 29,90 Eur dňa 22.9.2014 a následne dňa 20.10.2014 uhradil len sumu 10,89 Eur. Celkove zaplatil žalobcovi z tohto úverového vzťahu sumu 840,30 Eur.

Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 1.1.2013 do 9.6.2013).

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. j/ je uvedená ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Pod písm. k/ je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálnoekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálnoekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako to mu v skutočnosti je.

Už vo viacerých svojich rozhodnutiach bol vyslovený názor, že v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ vyššie citovaného zákona nepostačuje, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva napr. z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013, Krajského súdu v Prešove 7Co 220/2014 zo dňa 27.11.2014 a Krajského súdu v Žiline 8Co 549/2014 z 30.12.2014.

Podľa názoru súdu však v predmetnej zmluve chýba aj ďalšia povinná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona, nakoľko nie sú uvedené v zmluve všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Podľa názoru súdu nepostačuje, ak je v zmluve uvedená len hodnota RPMN, keď zákon výslovne uvádza, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je potrebné uviesť aj všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, ktorý údaj je potrebné považovať za najdôležitejší pre spotrebiteľa, nakoľko zahŕňa v sebe všetky náklady, ktoré spotrebiteľ s poskytnutím úveru musí veriteľovi zaplatiť.

V dôsledku chýbajúcich vyššie citovaných obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je teda potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný by preto mal žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru, t.j. 2.000 eur a keďže doposiaľ mu zaplatil 840,30 Eur, jeho dlh predstavuje sumu 1.159,70 Eur. Súd preto zaviazal žalovanú len k zaplateniu tejto istiny a žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

Z prisúdenej istiny súd priznal aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalovaný sa dostal do omeškania po zosplatení úveru listom zo dňa 20.1.2015, ktorým bol vyzvaný na jeho úhradu do dňa 11.2.2015. Od nasledujúceho dňa je teda v omeškaní a to s poukazom na § 565 OZ a dohodnutými zmluvnými podmienkami. Vychádzajúc z dispozičnej zásady v konaní súd priznal úroky z omeškania v uplatnenej výške od 12.2.2015 do zaplatenia.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. Súd priznal žalobcovi len pomernú časť náhrady trov konania, nakoľko bol úspešný v podiele 63% a neúspešný v podiele 37%, preto žalobcovi prináleží náhrada trov konania v rozsahu 26%. Žalobca si uplatnil náhradu trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku zo žaloby, ktorý činí 109,50 Eur, z toho podiel 26% predstavuje sumu 28,47 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.